

LA CLAU DEL TEMPS

Notes de dietari (24.6.1995)

Aquelles estimades revetlles estiuenques dels anys 60 i 70 del segle XX

El dia ha despertat emboirat, silencios, plàcid, després d'una nit de disbauxa presidida pel foc i la música, les festes al carrer, els balls a l'aire lliure i en les discoteques i també, en els llocs més insospitats de les cases particulars. Així, doncs, un any més, la gran nit del solstici d'estiu i de la tan desitjada revetlla, passada avall.

De jove, la "berbena" de Sant Joan era la més esperada i viscuda de quantes se celebraven al llarg de l'estiu a Sant Feliu i sense cap mena de dubte, també, a la resta del país. Al llarg del temps de la canícula, però, potser pel fet que en aquella època no hi haguessin tantes possibilitats d'esbarjo i entreteniment col·lectiu com hi ha ara, es vivien també amb intensitat quatre revetlles més, instituïdes, pel gaudi dels guixolencs i estiuejants que havien escollit la nostra ciutat per passar les seves vacances. Aquelles altres revetlles eren les de Sant Pere, La Mare de Déu del Carme, Sant Jaume i Santa Maria, la darrera de l'estiu. Generalment la celebració d'aquesta última, acabava sempre tenint un sabor agre dolç per a tots aquells que també la celebràvem en fer-nos aflorar, al pensament, la sensació que, a partir d'aquella data, l'estiu podia donar-se pràcticament per acabat malgrat quedar-ne, encara, un bon grapat de dies.

Revetlla de Sant Joan a la pista de ball a l'aire lliure, Jardins Nueva Orleans de Lloret de Mar l'any 1968, repleta de gent i amb la música del conjunt guixolenc Els Sherpas.

Tornant a la berbena de Sant Joan, vull deixar ben clar que en guardo un munt de records inesborrables. Les seves celebracions i experiències viscudes al llarg dels anys de la meva joventut, producte, potser, de les formes més variades de celebrar-la, ha contribuït que avui en dia em generin, encara, bones vibracions.

La nit de Sant Joan sempre la vaig viure, o millor dit, la vivíem tots els amics i amigues de les colles amb els quals, aleshores,

freqüentava, com quelcom molt especial. Semblava com si per unes hores, tot estigués permès. El gaudi per davant qualsevol altra cosa. Així, doncs, des del temps que ho celebrava sortint a ballar sardanes i anant a les dotze al llit, passant per les que anàvem, ja de més grandets, a ballar a la terrassa dels Clíper, els antics Banys de Sant Elm, o a celebrar-les, allà pels anys 70, amb un sopar a Vall-llobrega i després anant cap a la platja de Calella de Palafrugell a prendre

un deliciós bany de mar a la llum de lluna amb l'objectiu de veure si era capaç alguna de les nostres acompanyats de banyar-se, tal qual havia vingut al món, són alguns exemples d'aquelles revetlles que quedarien emmarcades dins un hipotètic període que aniria comprès entre el moment que molta gent començà a celebrar-les al voltant d'una gramola en la intimitat dels terrats i els jardins, fins al despertar i posterior consolidació de les discoteques, substituïdes, aquestes, de les sales i pistes de ball a l'aire lliure. Tota una llarga època de canvis socials i de costums en un país que anava cremant etapes i més etapes, a marxes forçades.

Però aquestes no foren totes les formes de celebrar-les ni tampoc de viure-les intensament. Hi hagueren encara aquelles altres en el decurs de les quals, acabàvem anant fins als fars de Sant Sebastià o de Palamós a veure sortir el sol, i és clar, encara aquelles altres que corresponrien a la meua època de música, que en foren unes quantes, i de les quals també en guardo un record molt particular. Gaudir i veure com feies gaudir la gent, amb la teua música, era i és una sensació que, encara avui, em resulta difícil d'explicar.

JOAN CANADELL MAS

LA CASA GUIXOLENCA DELS CLARETIANS

Ja en altres ocasions hem parlat dels Missioners del Cor de Maria, fundats per Sant Antoni Maria Claret, anomenats popularment claretians, a Sant Feliu de Guíxols (1). El seu establiment a la nostra ciutat fou el primer que la seva Congregació Religiosa tingué a la diòcesi de Girona. I segons recordo haver sentit als meus padrins de primera missa, especialment a la gui-

xolenca Sra. Rosa Batet, que tenien algunes cases en aquest carrer i en el de les Eres, "els Padres" com anomenaven aquí als claretians, s'establiren al carrer Maragall, però com que no tenien església pròpia deien missa a la capella del col·legi Sant Josep. Vingueren l'octubre de 1918, essent els primers aquí destinats el pare Salvador Villarrubias i Sellarés, que més

tard es féu cartoixà a Montalegre de Tiana (Barcelona), on fou assassinat el 1936, i el germà Manuel Piqué, que morí essent ajudant del sagristà de la casa de Tarragona, després de complir cent anys d'edat. I de Sant Feliu es feren claretians els germans Gandol, Llorenç i Víctor, grans missioners, el primer a Xina, fins que foren expulsats els religiosos, i després a les Filipines i a d'altres llocs, i el segon, notable pintor retratista, passà tota la resta de la seva vida al Brasil, a la província de Minas Geraes, a Goiana, on també fou provincial.

Romangueren a Sant Feliu des de 1918 fins a 1924, que passaren a Girona, perquè evidentment des d'allà podien desplaçar-se millor a predicar i mis-

sionar els pobles de la diòcesi i estaven més ben comunicats amb Barcelona i Vic. Encara queda amb la façana intacta la casa-convent on vivien, pujant a mà esquerra del carrer Maragall, núm. 39 -ara 37- i al seu costat hi havia el solar destinat a edificar la seva església, en el qual molts anys després s'edificà la casa que ara porta el núm. 35. Aquí aportem la fotografia feta per nosaltres mateixos de la casa que els claretians tingueren a Sant Feliu i de la veïna edificada sobre el solar destinat a la futura església conventual.

E. ZARAGOZA

(1) Mireu: E. ZARAGOZA, *Recull de documents i articles d'història guixolenc III*, Montserrat, 2010, 143, 165.

EMPRESA DE NETEJA

- Neteges, Manteniment
- Neteja de Vidres: Particulars, Comunitats, Empreses, Naus Industrials
- Abrillantat de Terres: Pisos o Cases, Nous o Vells, Pàrquings, etc.

PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS

Si vols Qualitat i Serietat truça'ns, et sorprendrem

Joan Camisó, 8 - Tel. 678 694 991
SANT FELIU DE GUÍXOLS